

Ο.Λ.Μ.Ε. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

Ανοιχτό Γράμμα

Αγαπητέ συνάδελφε/ισσα,

Αν έτσι ήρθαν τα πράγματα, έτσι δε θα πάνε...

Αυτό είναι το πρώτο αισιόδοξο μήνυμα στο οποίο οφείλουμε να συμφωνήσουμε, όλοι μαζί, ανεξάρτητα από ειδικότητα, και χρόνια υπηρεσίας, σ' όλα τα Γυμνάσια, Λύκεια και ΤΕΕ. Ο κλάδος μας, «ο λαός των 90.000 καθηγητών/-τριών», το μεγαλύτερο συνδικάτο όλης της χώρας, καθοριστική δύναμη στον πολιτισμό και στην πορεία του τόπου, βιώνει δραματικές στιγμές. Εγκαταλειμμένοι από την πολιτεία, τελευταίοι στους πίνακες αμοιβών σ' όλη την Ευρώπη εμπαιζόμενοι για πολλοστή φορά από τη σημερινή ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, κρατώντας όμως στους ώμους μας το βαρύ φορτίο της μόρφωσης των παιδιών, γινόμαστε πάλι πεδίο άσκησης αυταρχικών πειραμάτων.

Όμως αξίζουμε καλύτερη τύχη! Γι' αυτό το λόγο παίρνουμε και τη μοίρα και τις ευθύνες που μας αναλογούν, στα χέρια μας.

Η παιδαγωγική μας Αξιοπρέπεια, η κοινωνική Ευθύνη, η αίσθηση Αλληλεγγύης και τα Συλλογικά μας Οράματα, τα οποία είναι συμβατά με αυτά της πλειονότητας των εργαζομένων και των μαθητών μας, επιβάλλουν εδώ και τώρα να υπερασπίσουμε το δίκιο μας, τη δημόσια εκπαίδευση, το επάγγελμά μας και τη δημοκρατία στους χώρους εργασίας μας. Χωρίς να φεισθούμε κόπου και χρόνου. Χωρίς αναστολές και μικροσκοπιμότητες.

Να δώσουμε, τον καλύτερο εαυτό μας στον κοινό αγώνα, με αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη, αξιοποιώντας τη δύναμη της βάσης, τις προτάσεις, την έμπνευση και τις ιδέες που γεννάει καθημερινά η εργασία μας ως διανοουμένων - εργαζομένων. Βλέποντας κριτικά τα λάθη, τις αδυναμίες, και τις όποιες ολιγωρίες υπήρξαν στο παρελθόν, ας διεκδικήσουμε όλα όσα μας ανήκουν με τη βαθιά πεποίθηση πως «κάθε μαζικός και ενωτικός αγώνας οδηγεί σε νίκες και κατακτήσεις».

Οι ως τώρα κατακτήσεις μας (οργανικότητα, αμετάθετο, η δειλή ρύθμιση του ασφαλιστικού, η ροή διορισμών, η ακώλυτη βαθμολογική - μισθολογική εξέλιξη, η διατήρηση της δημόσιας παιδείας στις υψηλές προτιμήσεις του λαού μας και της νέας γενιάς) είναι αποτελέσματα πολύχρονης συλλογικής αντίστασης και διεκδίκησης.

Όσα είπαμε ισχύουν! Τα μεγάλα προτάγματα για τη δημοσια παιδεία όλων των παιδιών, την οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, την παιδαγωγική ελευθερία και αυτονομία καθιέρωσαν τον κλάδο μας ως βασική δύναμη του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είμαστε υπερήφανοι για τον κλάδο και την προσφορά του.

Ο «χάρτης» του κλάδου μας με όλες τις επιστημονικές ειδικότητες στο εσωτερικό του, ένα είδος «συλλογικού διανοούμενου», πρέπει να ζωγραφιστεί με Αγωνιστικές Συνθέσεις και Μεγάλες Συνεννοήσεις, έτσι ώστε «να μας υπολογίζουν οι φίλοι μας και να μας φοβούνται οι αντίπαλοι». Στη Μεγάλη Έξοδο για τη συνολική αναβάθμισή μας κανείς δεν μπορεί να μείνει πίσω μόνος και αβοήθητος. Κανείς δεν πρέπει να αισθάνεται έρμαιο των αυθαιρεσιών και του αυταρχισμού της διοίκησης.

Στον καθένα και στην καθεμιά από όλους εμάς αντιστοιχεί ένας σοβαρός ρόλος στη διαμόρφωση του νέου τοπίου στην εκπαίδευση, με την παιδεία ως πρώτη κοινωνική προτεραιότητα και τον εκπαιδευτικό στο επίκεντρο της προσοχής της πολιτείας.

- **Απαιτούμε κρατικές δαπάνες για την εκπαίδευση στο ύψος του 5% του ΑΕΠ.**
- **Απαιτούμε δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο για όλα τα παιδιά.**
- **Απαιτούμε δημοκρατία και παιδαγωγική Ελευθερία στα σχολεία.**
- **Απαιτούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας.**

Αυτό το τοπίο θα το «ζωγραφίσουμε» όλοι μας!

Με εμπιστοσύνη στους συνδικαλιστικούς θεσμούς.

Με την εγγραφή στα συνδικάτα μας.

Με τη συμμετοχή στις δημοκρατικές διαδικασίες των ΕΛΜΕ και τις διεκδικήσεις μας.

Αγαπητέ συνάδελφε/ισσα

Τα αιτήματά μας είναι γνωστά. Η πολιτική μας δεν σχετίζεται με τις εικονικές πραγματικότητες της ηγεσίας του Υπεπθ, αλλά με τις βαθύτερες ανάγκες μας.

Σε όλη την Ευρώπη στους αγώνες για αξιοπρεπή μισθό, σύνταξη και ασφάλιση, για μια αναβαθμισμένη δημόσια εκπαίδευση, για μόνιμη και σταθερή εργασία, οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται στην πρωτοπορία και δίνουν το δικό τους τόνο.

Έφτασε η ώρα της συλλογικής ευθύνης και δράσης!

Η περίοδος χάριτος και ανοχής έληξε. Ο εκπαιδευτικός κόσμος οφείλει να αφυπνιστεί, να συζητήσει σε κάθε σχολική μονάδα και νομό, σε κάθε ΕΛΜΕ, να αποτυπώσει τη Χάρτα των Εκπαιδευτικών Αναγκών και Δικαιωμάτων και να εγερθεί σαν ένας άνθρωπος με «λογισμό και όνειρο».

Δεν υπάρχουν ατομικές λύσεις και πρόσκαιρα βολέματα. Ή όλοι μαζί θα δημιουργήσουμε ένα ισχυρό μορφωτικό, συνδικαλιστικό και κοινωνικό ρεύμα που θα μας οδηγήσει σε κατακτήσεις ή θα βουλιάξουμε στις παγίδες της εξουσίας και στο βάλτο της ηττοπάθειας. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει.

**Εμπρός λοιπόν!
Όλοι μαζί μπορούμε να δικαιωθούμε.**

Σεπτέμβρης 2003